

Sygn. akt II K 416/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lutego 2015 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Krzysztof Wildowicz

Protokolant: Ewa Trusiak

przy udziale prokuratora Jerzego Fiedoruka

po rozpoznaniu w dniu 16 lutego 2015 r. sprawy:

J. P. (1) syna W. i J. z domu W., urodzonego (...) w D.,

oskarżonego o to, że:

w okresie od 24 do 26 grudnia 2013 roku w O., gmina R., bez wymaganego pozwolenia posiadał broń palną alarmową w postaci pistoletu alarmowego (...) wraz z magazynkiem naboju i amunicję do broni palnej w postaci łącznie sześćdziesięciu dwóch naboju alarmowych kal. 8 mm.

tj. o czyn z art. 263 § 2 k.k.

I. oskarżonego **J. P. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na mocy art. 263 § 2 k.k. skazuje go na **karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;**

II. na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności **warunkowo zawieszają** oskarżonemu na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata;

III. na mocy art. 71 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego **karę 40 (czterdziestu) stawek dziennych grzywny**, ustalając wysokość 1 (jednej) stawki dziennej na **kwotę 10 (dziesięciu) złotych;**

IV. na mocy art. 44 § 6 k.k. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci pistoletu alarmowego (...) wraz z magazynkiem naboju i fabrycznym pudełkiem oraz amunicji do broni palnej w postaci czterdziestu dwóch pistoletowych naboju alarmowych kal. 8 mm oraz pięciu łusek pochodzących od odstrzelonych pistoletowych naboju alarmowych kal. 8 mm produkcji włoskiej;

V. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 220 (dwieście dwadzieścia) złotych tytułem opłaty i obciąża go pozostałymi kosztami sądowymi.

Sędzia:

II K 416/14

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie i ujawnionego w toku przewodu sądowego, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. P. (1) zameldowany jest w O., gmina R.. Na terenie B. (1) prowadzi działalność gospodarczą. W 2012 r. nabył na terenie B. (1) pistolet alarmowy (...) oraz amunicję w postaci naboju alarmowych kal. 8 mm. J. P. (1) w okresie od 24

do 26 grudnia 2013 r. posiadał w miejscu swego zameldowania, w O., gmina R., gdzie przyjechał z B. (1) na święta Bożego Narodzenia, w/w pistolet wraz z magazynkiem naboju oraz amunicję w postaci łącznie sześćdziesięciu dwóch naboju alarmowych kal. 8 mm. Przedmiotowy pistolet alarmowy był bronią palną alarmową, a w/w amunicja – amunicją do broni palnej, na posiadanie których wymagane jest stosowne pozwolenie. J. P. (1) nie posiadał pozwolenia na w/w rzeczy.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wyjaśnienia oskarżonego J. P. (1) (k. 92, 116v), zeznania świadka A. P. (k. 33v, 117), a także protokół oględzin miejsca (k. 7-13), protokół zatrzymania rzeczy (k. 14-19) oraz opinię z przeprowadzonych badań broni i balistyki (k. 66-68).

J. P. (1) słuchany w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że nie wiedział, iż w P. nie może posiadać takich rzeczy jak w zarzucie gdyż w B. (1) mógł je mieć legalnie. Przyznał, że nie posiada pozwolenia na zatrzymaną od niego broń i amunicję (k. 92). Na rozprawie głównej nie przyznał się do winy choć przyznał, że rzeczywiście broń i amunicję opisaną w zarzucie posiadał. Dodał, że przedmiotowy pistolet kupił w B. (1) legalnie w 2012 r. Nabył go gdyż trzykrotnie okradziono mu garaż. Dodał, że pistolet przywiózł do P. i miał zamiar zabrać go z powrotem do B. (1). Wyjaśnił, że nie mógł go tam zostawić gdyż zostawił puste mieszkanie. Przyznał, że w P. strzelał z tej broni. Podał również, że miał świadomość, iż na niektóre z rodzajów broni w B. (1) wymagane jest pozwolenie. Wyjaśnił, że jak jechał do P. nie zainteresował się czy na pistolet, który posiadał wymagane jest pozwolenie. Dodał, że na terenie B. (1) nie posiada pozwolenia na broń (k. 116v).

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu w świetle materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wina i okoliczności popełnienia przez oskarżonego zarzucanego mu czynu nie budzą jakichkolwiek wątpliwości.

Bezspornym w sprawie jest, że J. P. (1) w okresie od 24 do 26 grudnia 2013 r. w O., gmina R., posiadał pistolet alarmowy (...) wraz z magazynkiem naboju i amunicję w postaci łącznie sześćdziesięciu dwóch naboju alarmowych kal. 8 mm.

Rodzaj broni i amunicji, jej ilość oraz miejsce jej przechowywania wynika jednoznacznie z protokołu oględzin miejsca (k. 7-13) oraz protokołu zatrzymania rzeczy (k. 14-19). Świadek A. P., żona oskarżonego, potwierdziła, że w/w pistolet oraz amunicja należały do J. P. (1). Dodała, że mąż przyjechał z B. (1) do P. na święta Bożego Narodzenia i przywiózł ze sobą w/w rzeczy. Podała również, że ujawnione na podwórzu łuski pochodziły od amunicji należącej do J. P. (1). Znalazły się tam gdyż w dniu 25 grudnia 2013 r. oskarżony kilkakrotnie wystrzelił z przedmiotowego pistoletu (k. 33v, 117). Fakt posiadania w/w rzeczy przyznał w swoich wyjaśnieniach również J. P. (1) (k. 92, 116v).

W ocenie Sądu relacje w/w osób, jako że są ze sobą zbieżne oraz korespondują z innymi dowodami zgromadzonymi w sprawie, należało uznać za wiarygodne.

Okolicznością bezsporną w sprawie jest również to, że przedmiotowy pistolet jest w myśl ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji bronią palną alarmową, na posiadanie której wymagane jest stosowne pozwolenie. Pistoletowe naboje alarmowe kal. 8 mm, które posiadał oskarżony są z kolei amunicją do broni palnej, objętą przypisami w/w ustawy, na posiadanie której również wymagane jest stosowne pozwolenie. Powyższe wynika bezsprzecznie z opinii nr (...) z przeprowadzonych badań broni i balistyki sporządzonej przez Centralne Laboratorium Kryminalistyczne Policji (k. 66-68). Zdaniem Sądu powyższa opinia jest pełna, jasna i rzeczowa. Ponadto wydana została po przeprowadzeniu stosownych badań. Dlatego też Sąd uznał ją za miarodajną.

Poza sporem jest również to, że J. P. (1) nie posiadał pozwolenia na broń palną oraz amunicję. Okoliczność tą przyznał bowiem sam oskarżony.

W ocenie Sądu zeznania świadka J. P. (2) (k. 6, 117-117v) nie wniosły nic istotnego do sprawy i w żaden sposób nie przyczyniły się do jej rozstrzygnięcia.

Reasumując, opisane wyżej dowody uzupełniają się i tworzą logiczną całość, nie pozostawiając zdaniem Sądu jakichkolwiek wątpliwości co do tego, że J. P. (1) w okresie od 24 do 26 grudnia 2013 r. w O., gmina R., posiadał broń palną alarmową w postaci pistoletu alarmowego (...) wraz z magazynkiem naboju i amunicję do broni palnej w postaci łącznie sześćdziesięciu dwóch naboju alarmowych kal. 8 mm. Nie ulega również wątpliwości, że J. P. (1) nie posiadał wymaganego pozwolenia na w/w broń palną oraz amunicję do broni palnej. Zachowaniem swoim wyczerpał więc ustawowe znamiona przestępstwa przewidzianego w art. 263 § 2 k.k.

Przestępstwa określonego w art. 263 § 2 k.k. można dopuścić się jedynie umyślnie, ale zarówno z zamiarem bezpośrednim, jak i ewentualnym. Tym samym sprawca może nie być do końca przekonany, czy posiadany przedmiot ma właściwości broni czy też nie, niemniej godzi się na jego posiadanie. W ocenie Sądu twierdzenia J. P. (1), że jakkolwiek posiadał on broń palną i amunicję do broni palnej, to jednak nie wiedział, że na posiadanie tych przedmiotowych rzeczy w P. wymagane jest stosowne pozwolenie, gdyż w B. (1), gdzie kupił ten pistolet takie pozwolenie nie jest wymagane i dlatego też jego zdaniem nie popełnił on przestępstwa, nie zasługiwały na uwzględnienie. Z wyjaśnień oskarżonego wynika, że miał ogólną świadomość, iż na niektóre z pistoletów wymagane jest posiadanie stosownego pozwolenia. Dowiedział się o tym od sprzedawcy przedmiotowego pistoletu w B. (1). Mając taką świadomość, J. P. (1), jadąc do P. z tym pistoletem, nie zainteresował się jednak, czy na ternie (...) można taką broń posiadać bez pozwolenia. Zdaniem Sądu oskarżony nie może się zasłaniać nie znajomością prawa i dlatego Sąd nie miał wątpliwości, że jego zachowanie wyczerpało znamiona przestępstwa mu zarzucanego.

W ocenie Sądu wymierzona wobec oskarżonego kara pozbawienia wolności jest odpowiednia biorąc pod uwagę zarówno okoliczności obciążające jak i łagodzące, a także warunki i właściwości osobiste sprawcy. Nadto jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu i zawinienia oskarżonego.

Okolicznością obciążającą jest niewątpliwie to, że J. P. (1) był w przeszłości karany sędownie (k. 85). Sąd nie dopatrywał się okoliczności łagodzących.

Niewątpliwie występki, którego dopuścił się J. P. (1) cechuje wysoki stopień społecznej szkodliwości oraz wysoki stopień zawinienia. Oskarżony zachowaniem swoim godził w ochronę bezpieczeństwa osób i mienia. Oczywistym jest, że broń palna i amunicja do takiej broni są niebezpiecznymi materiałami. Tym samym ich posiadanie jest kontrolowane przez wymóg posiadania stosownego pozwolenia. Kontrola ta staje się więc czynnikiem zapewniającym urzeczywistnienie porządku publicznego w zakresie aktywności charakteryzującej się ze względu na właściwości broni palnej szczególnym ryzykiem. Podnieść należy, że osoba ubiegająca się o uzyskanie stosownego pozwolenia przechodzi odpowiednie kursy, szkolenia, w trakcie których między innymi nabywa umiejętność posługiwania się bronią palną. Posiadanie przez J. P. (1) broni palnej stwarzało więc dla innych osób niebezpieczeństwo. Nie można zatem w żadnym wypadku uznać iżby czyn popełniony przez J. P. (1) cechował się znikomą społeczną szkodliwością. Ponadto oskarżony nie może zasłaniać się nieznajomością prawa w tym zakresie, a więc jego czyn cechuje się co najmniej dość wysokim stopniem zawinienia.

Przy wymierzaniu oskarżonemu kary pozbawienia wolności Sąd wziął także pod uwagę cele prewencji indywidualnej i generalnej, które winna spełniać ta kara. Zdaniem Sądu orzeczonej kary zapobiegnie w przyszłości ponownym czynom oskarżonego i będzie oddziaływać na niego wychowawczo, ponadto ukształtuje wyobrażenie społeczeństwa o konieczności przestrzegania norm prawnych i nieuchronności kary.

Biorąc pod uwagę właściwości i warunki osobiste oskarżonego, fakt, że prowadzi on ustabilizowany tryb życia, jakkolwiek był on w przeszłości karany sędownie, to jednak za przestępstwo innego rodzaju, Sąd doszedł do przekonania, że można wobec niego postawić pozytywną prognozę kryminologiczną, że nie popełni w przyszłości przestępstwa. W związku z tym zasługuje na danie mu szansy i zastosowanie wobec niego instytucji probacji w postaci warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności. Zgodnie z dyrektywą zawartą w art. 58 § 1 k.k., sąd orzeka karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania tylko wtedy, gdy inna kara lub środek karny nie może spełnić celów kary. Z przepisu tego jednoznacznie wynika, że orzekanie bezwzględnej kary pozbawienia wolności powinno być ostatecznością. Zdaniem Sądu kara pozbawienia wolności bez warunkowego

jej zawieszenia byłaby jedynie represją w stosunku do oskarżonego i nie spełniłaby swoich celów. Nie jest on osobą na tyle zdemoralizowaną, by konieczne było umieszczenie go w zakładzie karnym. Okres próby wynoszący 3 lata jest zdaniem Sądu wystarczający do dyscyplinującego oddziaływania wobec oskarżonego i wykazania, że zasłużył na daną mu szansę.

W ocenie Sądu zasadnym było orzeczenie wobec oskarżonego, obok kary pozbawienia wolności, także kary grzywny. Kara ta będzie bowiem w tym przypadku stanowiła dla J. P. (1) realną dolegliwość, co dodatkowo wdroży go do przestrzegania porządku prawnego w przyszłości. Sąd uznał, że wymierza ilość stawek dziennych grzywny jest adekwatna do stopnia zawinienia oskarżonego, a wysokość jednej stawki do jego możliwości zarobkowych.

Kierując się dyspozycją przepisu art. 44 § 6 k.k. Sąd orzekł przepadek zabezpieczonej w toku postępowania broni palnej oraz amunicji.

O kosztach postępowania orzeczono na mocy art. 627 k.p.k., a o opłacie na mocy art. 2 ust. 1 pkt 3 oraz art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. Nr 49, poz. 223 ze zm.).

Sędzia: